

Lüggus läks veel sandimäks. Nenda läks
heb innimesse lüggu mitto ja mittokord
pahhemäks, kui ta ärrafargab ja velgus
seisab. Oli tol kül ehk pärriispaigal ka
pissut hådda, siis ei olle temma sest ka
mõbral kohhal ilma, ja wahhest lähheb
se ni ülematia raskels, et ei joua sedda
mimäks fanda ja enneaegne surm tedda,
kui üht mahhuijätud, äranelab. Kül
nalo ja külm tapwad wahhest, kül antekse
ka i mäasi ta hirmo ja pan'a se liiga tööd
pedle, ja ei olle ke.e jures tehhiiks õigust
nieda. Ei se önnetus ep olleks juhtuud,
kui olleks paigale jänud.

Mimäks tulleb sün läbhele pañna, et
se innimesse kohhus on, allati walwata
jo murret k. nda, et Fabio, önnetus ja
enneaegne surm, temma e. nese sù läbi ei
tul.

tulle. Osseátraniste siis, kui sa rõmo
pead ja head ja magusat maitsed, siis
ärra olle seäse sarnane, kes rõmustades
lendas, ja ei pañnuud riiniia ullofest
tähhele. Ärra minne tühja rõmo läbbi
liigjulgeks, ja mõile ikka, et Fabio ja
hådda pea woib kätte tulla. Teises peus
taer, teises nut. Täanna kuld, hom-
me muld! Ees need olle übhed tössised
sannad? — Sepärrast olle iegal aial
nobbe läbhelepanema, mis Fabio woib
sata, ja wahwas, sedda omma joudo
mõda ärraleelma. Ärra olle moist-
matta, maid moistlik, rõmo kassi-
naste ja targate piddades, ja ärra
surustelle, kui so kassi hästi läib, sest
homme ehk on teine järg jo Fäes, ja hådda
sulle, kui sa omma holetusse läbbi sedda
saatsid! Olle siisti allati walmis, risti
en-